

sagde, at man kunde vente til Efteraaret med at sætte et saadant Fort i Bygning, og at der ingen Tid vilde være tabt, om man udsatte det til den Tid, deler jeg ikke denne Betragtning. Jeg tror, der gaar et halvt Aar tabt derved. Skal man have Bevillingen paa Finantsloven, har man Erfaring for, at Finantslovens Tilendbringelse træffer et halvt Aar ud indtil henimod Foraaret, og at man ikke i det Tidrum, hvor der forhandles, kan komme til at paabegynde Bygningen. Men har man derimod Bevillingen paa den Finantslov, vi nu forberede, er man istand til at paabegynde Fortet, saasnart Finantsloven er vedtagen, hvis de Undersøgelser, man agter at foretage, ogsaa til den Tid maatte kunne være tilendbragte. Hvad de 10,000 Kr. angaar, som jeg subsidiært har bragt i Forslag for derved at opnaa Sikkerhed for, at Undersøgelsen føres under Marineministeriet, skal jeg bemærke, at, naar den høitærede Marineminister har udtalt sig saaledes om dette Forslag, at han ikke behøver det, og at man ligesuldt vil kunne behandle denne Sag under Marineministeriet, veed jeg ikke nogen Grund til at fastholde det og tager derfor det subsidiære Forslag tilbage.

Da Ingen optog det under Nr. 92 stillede subsidiære Forslag, der saaledes var tilbagetaget af Forslagsstilleren, var det bortfaldet.

Winther: Det glædede mig, at det ærede Medlem i dette Dieblit førte et Bevis for, hvorledes det kan gaa et Menneſte her i Thinget, at han kan finde sig foranlediget til at tage et Forslag tilbage. Naar det ærede Medlem sagde, at det daglig skete, at jeg forandrede Stilling til mine Forslag, saa har han Ret, naar han derved forstaar igaar og idag; men iøvrigt vil jeg bede ham, om han maatte finde det rigtigt, at paapege noget eneste andet Tilfælde i denne lange Session; han skal forgjæves lede derefter. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke vilde anfse mig for uvederhæftig, det vilde ogsaa have været en daarlig Tak for den Anerkjendelse, jeg ydede hans militære og maritime Dygtighed; altsaa haaber jeg, at vi ved denne Leilighed ere skiltes ad i bedste Venſkab.

Sohn: Det har hidtil været anset som en almindelig Regel fra dette Things Side, at man ikke paanøder Regjeringen Udgifter, men det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) har ofte gjort en Undtagelse fra denne Regel; det er ikke første Gang, man har set det ærede Medlem komme med Forslag til Forsøgelse af Udgifterne til vort Forsvar, skjøndt Regjeringen ikke havde forlangt dem. Det har ikke forundret mig at høre Udſtilligt af, hvad vi nu hørte af det ærede Medlem, idet det ærede Medlem i Reglen optræder paa saadan Maade, hvor der er Tale om vort Forsvar, at man faaar det Udtryk, at han

er særlig sagkyndig. Jeg skal forøvrigt, efter at jeg har havt Leilighed til at arbejde sammen med ham, give ham det Skudsmaal, at han, saavidt en Lægmand kan, har søgt at sætte sig ind i disse Sager; men derfra og til at kunne have en saa begrundet Mening, at man kan fremsætte saa store Forslag, som han er fremkommen med, tror jeg, der er et stort Spring. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde ventet Andet fra Flertallets Side end det, der er ſtet. Det forekommer mig imidlertid, at Flertallets Stilling er fuldstændig klar, naanlig efter at den høitærede Marineminister har taget sit Underendringsforslag under Nr. 10 tilbage. Flertallet siger nemlig: Dersom man skal gaa til de store extraordinære Udgifter, kan man gjøre det, saasnart det viser sig, at hele Folket er beredt til at yde Offre dertil i Forhold til sin Skattevne. Den Bemærkning, som fremkom fra den ærede Minister, at det ikke kunde nytte, at Flertallet vilde give ham en Sum, naar man iforveien kunde sige sig selv, at en Lov om Formue- og Indtægtsſkat ikke kunde blive vedtagen iaar, vilde have været rigtig, hvis Ministeren ikke havde taget sit Underendringsforslag tilbage; thi da vilde Summen til Pantſerſkibet kunne være kommen ind under det ordinære Budget; men nu forlanges der 250,000 Kr. extraordinært, og det er lige overfor extraordinære Udgifter, vi fræve en Formue- og Indtægtsſkat. Denne Stilling forekommer mig at være meget klar. — Jeg begjærede egentlig Ordret i Anledning af den Motivering, vi hørte af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgfreds (Bagger), og som syntes mig at være noget forunderlig. Det staar temmelig klart for mig, at det ærede Medlem var ikke saa lidt i Vildfarelse, naar han mente, at Regjeringens Stilling var mere moderat end Flertallets, idet dette vilde have flere og større Skibe end Regjeringen; men denne Vildfarelse er det ærede Medlem dog vist nu kommen ud af ved at høre den høitærede Minister sige, at Ministeriet og Flertallet være enige i dette Stykke (Ingerslev: Rige gode!). Et andet Medlem siger: „Rige gode“, og deri har han fuldstændig Ret. Jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem fra Thisted (Bagger) søgte, men jeg vil sige, at han forſøgte paa alle mulige Maader at faae sine Udtalelser idag til ikke at komme i Strid med hans tidligere Udtalelser, og han kom da til den Mærkelighed at henholde sig til en Udtalelse af den høitærede Conſeilspræsident her i Thinget. Man kan opleve mange Mærkeligheder! Naar vi tidligere have udtalt os i lignende Retning som den høitærede Conſeilspræsident, har man brugt Udtryk om os, som jeg næsten ikke vil nævne, og nu hører man det ærede Medlem bruge Conſeilspræsidentens Udtryk som en en Udvei for at kunne komme til at stemme for Pantſerſkibet (Udfryselse af Bagger). Det ærede Medlem behøver ikke at vise mig Rigsdagstidenden; jeg hu-